

ски", „Анхели", „Варшавката", „Балада" и „Мона Лиза Джоконда" „Царь Кофегуа" за оркестъръ; музикални драми: „Болеславъ смѣли" и „Медуза", опери: „Еросъ и Психея", „Беатриксъ Сенси" и „Казанова" (комическа), концертъ за пиано съ оркестъръ; балетъ за пиано съ оркестъръ, соната за чело и пиано, по едно клавиртрио (рапсодия), струненъ квартетъ и клавирквинтетъ, клавирни соли, и много пѣсни. Творбитъ на Р. се отличаватъ съ богатата си хармония и красива инструментация.

Розе, Арнолдъ Йозефъ — Rosé, Arnold Josef — отличенъ цигуларъ, род. 24 окт. 1863 въ Яси, възпитаникъ на Виенската консерватория (Хайслеръ), отъ 1881 до сега — соло-виолонистъ въ оркестра на Виенската придворна опера; концертмайсторъ отъ 1888 и въ Байройтъ, и професоръ по цигулка въ Виенската академия (до 1924). Отличенъ изпълнител на камерна музика, Р. издига своя квартетъ — (Р. Фишеръ Ружичка, Валтеръ) — носящъ неговото име, на висотата на едно първостепенно камерно сдружение.

Розенбергъ, Руфичъ Вйенославъ хърватски компонистъ, род. 29 апр. 1870 въ Вараждинъ, училъ въ Виена: цигулка, пиано и композиция, писалъ педагогически нѣща, преработвалъ народни пѣсни, и компониралъ много хорове, 3 увертюри, кантата „Камени сватове" и операта „Краля отъ Силбе".

Розенмюлеръ, Йоханъ — Rosenmüller, Johann — виденъ нѣмски компонистъ отъ XVII в., род. около 1620 въ Йолсницъ, умр. септ. 1684 въ Волфенбютелъ, билъ въ Томашуле като сътрудникъ, органистъ на Николанкирхе въ Лайпцигъ, живѣлъ продължително въ Венеция — като дворцовъ капелмайсторъ, писалъ: 2 сборника танци — аламанди, куранти, сарабанди и др. за три гласа съ В. с., танцови сюити, камерни сонати (едни отъ първитъ въ нѣмско) и църковни композиции: духовни концерти, кантати за единъ гласъ и за хоръ.

Розеновъ, Емилъ Карловичъ — руски музикаленъ писателъ, род. 14 окт. 1861 въ Парижъ, училъ въ Петербургъ — университета (математика) и консер-

ваторията при Сафоновъ и Ларошъ; отъ 1918 е библиотекаръ на Държавния институтъ за музикална наука, писалъ: „Очеркъ по история на ораторията", „Една нова метода за развитието на слуха", „Основи на клавирната техника въ модерната музикална педагогия", и компониралъ пѣсни и клавирни нѣща.

Розенталь, Морицъ — Rosenthal, Moritz — значителенъ пианистъ-виртуозъ, род. 18 дек. 1862 въ Львовъ,

Морицъ Розенталь

ученикъ на Йозефи въ Виена, и на А. Листъ въ Ваймаръ, концертиралъ по цѣла Европа и въ Америка. Р. е пианистъ съ свършена техника, и има име на първоклаксенъ тълкувателъ на Шопена.

Розенталь, Феликсъ — Rosenthal, Felix — компонистъ и музикаленъ естетъ, род. 2 апр. 1867 въ Виена, училъ тамъ при Юлиусъ Епшайнъ, Роб. Фуксъ и Гвидо Адлеръ, и при Фридр. Герсхаимъ — въ Берлинъ. 1901—14 е преподавателъ по пиано въ консерваторията въ Бреслау; отъ 1922 — въ „Новата виенска консерватория", композиции: една симфония и вариации за оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, сюита въ старъ стилъ за струненъ квартетъ, единъ клавирквинтетъ, „Пре-